Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

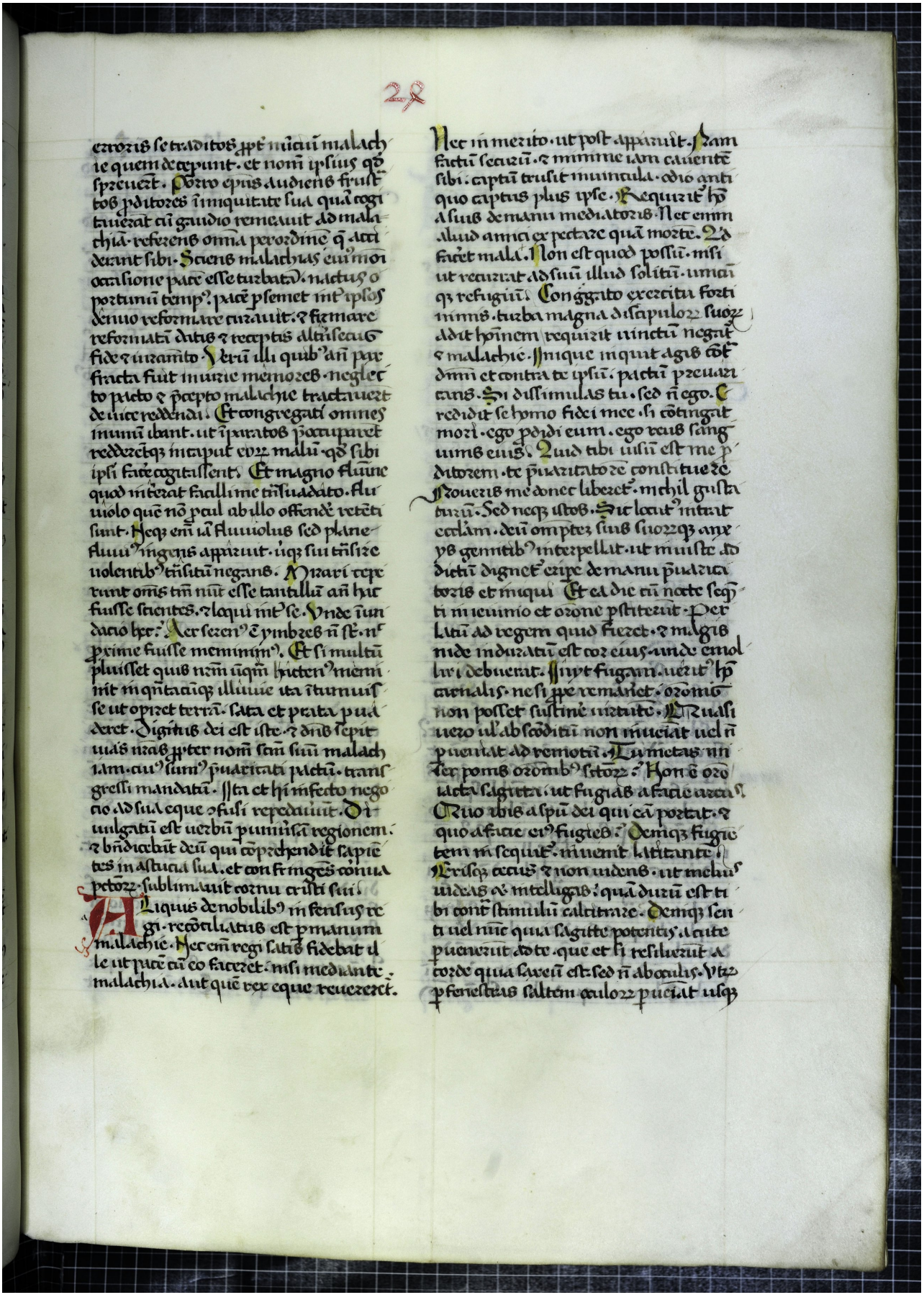

24

errorib⁹ se traditos ꝑ̄ miciā malachie quem deprimunt. et nomē ipsius qđ̄ sprenerāt. Porro eps audiens fruſtrabos p̄dones īiquitate sua quā regi tuerat cū gaudio remeauit ad malachiā. referens oīa p ordinē q̄ acti derant sibi. Sciens malachias cui⁹ occasione pace esse turbatā. nactus o portunū temp⁹. pacē plemet int ipsos denuo reformare curauit. ⁊ fiemare reformatā datis ⁊ receptis altaria fide ⁊ iuramto. Erāt illi quib⁹ añ pax fracta fuit multe memoreb⁹ neglec to pacto ⁊ ꝓcepto malachie tractuerāt de nuce reddenda. Congregati omnes mundi ibant. ut ꝑparatos ꝓcuparet reddereq̄ intuit eor⁹ malū. qđ̄ sibi ipsi facē cogitassent. Et magno fluuio quod interat fratli me tñ suadato. fluuiolo quē nō pail ab illo offendē retenti sunt. Neq̄ enī ut fluuiolus sed plene fluui⁹ ingens apparuit. ut q̄ sui tñsire uolentib⁹ tñsitū negans. Mirari repe rant omes tñ nūt esse tantillū añ hec fuisse scientes. ⁊ loqui mt⁹ se. Vnde iun dacio ꝓr: Aer serenꝰ ⁊ ymbres nō se. nec prime fuisse memini⁹. Et si multū pluisset quis nem ūq̄m hieten⁹ memi nit in q̄ntacūq̄ illuuie uta iturn uisse ut oporet terrā. sata et prata pu deret. Digitus dei est iste. ⁊ dnīs scip tuus noster ꝓter nom̄ sanctū suū malach iam. cui⁹ sum⁹ puritati pacti. transgressi mandata. Ista et hi infecto negocio ad sua eque confusi repedauerūt. Di uulgatū est uerbū p̄uinciā regionem. ⁊ bñdicabāt deū qui cōprehendit sapientes in astucia sua. et cornua cornu petor⁹ sublimauit cornu cristi sui.

Aliquis de nobilib⁹ in sensus regi. recōciliatus est p manum malachie. Nec em̄ regi satis fidebat ul le ut pacē cū eo faceret. nisi mediante malachia. aut quē ver eque reuerer et. Nec in merito. ut post apparuit. Nam pactū secure. ⁊ minime iam cauente sibi. captā trusit manu cultra. odio anti quo captus plus ipse. Requirit hō a suis de manu mediatoris. Nec enim aliud amici expectare quā mortē. Q̄d faceret mala. Non est quod possit. nisi ut reuertat ad suū illud solitū. unaq̄q̄ refugiū. Congregato exercitu forti mimus. turba magna discapulor⁹ suor⁹ dixit hominem requirit uinctū negat ⁊ malachie. Quique inquit agis cōtra dmi et contra te ipsū. pactū preuari cans. Si dissimulas tu. sed nō ego. Cui reddidit se homo fidei mee. si cōtingat mori. ego pōdi eum. ego reus sanguinis eius. Quid tibi ulsū est me p ditorem. te puritatis cōstitue re. Noueris me donec liberet. michil gusta turū. Sed neq̄ ustos. Sic locut⁹ intrat ecclām. deū omptēs suis suor⁹q̄ anxi ys gentib⁹ interpellat. ut muste di dictū dignet eripe de manu pauli torū et miqui. Et ei die cū nocte seq̄ti mi ieuuio et oratione ꝑstiterūt. Per latū ad regem quod faceret. ⁊ magis nide indurati est cor eius. unde emol liri debuerat. Quid fugam. uerit hō carnalis. ne si pe remanet. oratio non posset sustinē meritū. Quasi uero ul' absconditū non nociat uel nō prosit ad remotū. Limetas in ter pomū oratiōnē ⁊ hon ē ora tio. Noli sagitter. ut fugias a facie arcꝰ. Quo ibis a spū dei qui cū portat. ⁊ quo a facie ei⁹ fugies. Denīq̄ fugie tem m̄ sequit. nouem litigante. Erasq̄ oculus ⁊ non uidens. ut melius uideas ⁊ intelligas. quā durū est ti bi contra stimulū calcitrare. Denīq̄ sen ti uel nūc quia sagitte potentis. acute pupugerunt de te. que et si resiluerit a corde quia haresū est. sed nō ab oculis. Vtq̄ p fenestras saltem oculor⁹ pueniat usq̄